

[Arnth Jensen.]

ved at lovgive om Amtsskolekonsulenterne, saa vender Ministeren Sagen paa Hovedet. I Stedet for at sætte ind der, hvor det virkelig brænder, nemlig over for selve Vikarspørgsmaalet, foreslaar Ministeren en Ændring af Amtsskolekonsulentstillingen; men som jeg har paaavist, og som Ministeren selv har sagt, er der ikke noget i Vejen med denne Stilling, det er det andet, der er galt. Derfor synes jeg, at vi hellere skal forene Kræfterne om at finde en Udvej til Løsning af dette Spørgsmaal.

I Bemærkningerne til Lovforslaget henviser Ministeren bl. a. til en Henvendelse fra De samvirkende Sogneraadforeninger og nævner, at disse har fremført, at en af Aarsagerne til de hyppige Vikarskifter er, at den til det paagældende Lærerembede hørende Tjenestebolig bebos af Amtsskolekonsulenten, medens Vikaren er henvist til at søge Bolig uden for Skolen, hvilket tit volder store Vanskeligheder. Ja, her tror jeg, vi er ved et af Kærnepunkterne i Sagen, og det forekommer mig, at Ministeren ogsaa burde have oplyst i Bemærkningerne, hvordan De samvirkende Sogneraadforeninger for deres Vedkommende kunde tænke sig Spørgsmaalet løst.

Mig bekendt foreslaar De samvirkende Sogneraadforeninger ikke, at Amtsskolekonsulenterne skal gøres til kongelige Embedsmænd. Nej, de tager Konsekvensen af Ministeriets Fortolkning af Loven og forlanger kun, at Ministeriet ogsaa selv fuldt ud skal tage Konsekvensen af sin egen Fortolkning. De siger nemlig som saa: Naar man fortolker Lovens § 17 saadan, at Amtsskolekonsulenten ikke har det mindste med sin egen Skole at gøre, saa kan Embedsboligen heller ikke tilkomme ham; den maa tilkomme den, der udøver Embedets Funktioner, og Amtsskolekonsulenten maa saa i sin Funktionstid skaffe sig Bolig andetsteds mod en passende Boliggodtgørelse. Endvidere siger de: Naar Vikaren selvstændigt passer Skolen og har det fulde Ansvar for den, maa han ogsaa oppebære den fulde Løn. Jeg tilføjer for egen Regning: Saa er det rigtigst, at der tillægges ham alle de Funktioner og alle de Indtægter, som normalt er knyttet til Embedet.

Endelig for det tredje siger De samvirkende Sogneraadforeninger: Det maa være Kommunen, der udreder Vikarlønnen, for det er for Kommunen, Vikaren arbejder, medens det maa være Skolefonden eller Amterne, der udreder Amtsskolekonsulentlønnen, og ikke omvendt.

Dette er, saa vidt jeg ved, Sogneraad-

foreningernes Forslag, og hvis Ministeren ikke vil gaa den af mig tidligere paapegede Vej, som jeg mener er den bedste, saa vil jeg tilsige Ministeren Støtte til en Ændring paa dette Grundlag. En Lovændring, der fuldstændigt forandrer Amtsskolekonsulenternes Stilling og gør dem til faste, kongeligt udnævnte Embedsmænd, kan vi derimod ikke tiltræde, men maa fraraade en saadan Ændring paa det kraftigste. Sker det alligevel, at Flertallet gennemtrumfer Forslaget, maa vi fralægge os alt Medansvar for Tilsynsloven, idet den Ændring, der her er Tale om, efter vor Mening fuldstændig vil forrykke Lovens Grundlag.

Om selve Lovforslagets Opbygning finder jeg ikke særlig Grund til at udtale mig; jeg kan henvise til mine Udtalelser om samme Sag i forrige Samling. Jeg vil dog alligevel pege paa et Par Ting.

Forslaget forelægges jo uforandret fra sidste Aar, altsaa uden Spor af Hensyntagen til de sidste Aar af Oppositionspartierne fremførte Anker. Jeg ved ikke, om det er Tegn paa, at Ministeren og Flertallet selv ønsker at ordne Spørgsmaalet, men de Indvendinger mod Forslagets Opbygning, som jeg fremsatte sidste Aar, staar jeg ved i Dag. Jeg finder det fremdeles meningsløst, at man, hvis man gør Amtsskolekonsulentstillingen til et fast Embede, begrænser den Kreds, hvorfra Amtsskolekonsulenterne kan tages, til den Amtsradsreds, hvori de bor. Der maa i saa Tilfælde være Ret for Skoledirektionerne til at vælge frit mellem alle Landets Lærere.

Ligeledes finder jeg det urigtigt, at Skoledirektionerne kun har en ret flydende Indstillingsret, om jeg saa maa sige. De kan f. Eks. ikke som ved Besættelse af et Lærerembede være sikre paa, at den, de indstiller, ansættes, selv om der foreligger enstemmig Indstilling, og ved en eventuel Afskedigelse har de jo hverken Krav, Ret eller nogen som helst Beføjelse. Endelig kan der maaske til Slut være Grund til at se lidt nærmere paa de foreslaaede Lønninger og Fordelingen af Udgifterne. Det synes ikke at være absolut indlysende, at Skolefonden skal betale Halvdelen af Lønningerne, naar Konsulenterne ikke længere skal være Tjenestemænd, der antages af Skoledirektionen for en vis Periode, men kongelige Embedsmænd. Helt indlysende synes det heller ikke at være, at der skal ydes et Bestillingstillæg til den faste Lønning, der rangerer med Lektorløn. Men, som sagt, jeg skal ikke gaa i Enkeltheder.

Jeg skal slutte med at afvise Tanken om fast Ansættelse af Amtsskolekonsulen-